

ŽUPNE OBAVIJESTI

PONEDJELJAK – 7.30 + ob. Mišak Jelene god.

UTORAK – 7.30 + Skupnjak Stjepan, Govedić Zlatek i Dragica

SRIJEDA - kapelica – 7.30 + Majcen Gabrijel i Hojsak Danijel

ČETVRTAK – 7.30 + Magić Josip, Mijo i Dragutin

PETAK - sv. Ivan Zlatousti – 7.30 + Mikulić Viktor i Marija god.

SUBOTA - Uzvišenje sv. Križa – 19.00 + skupna sv. misa!

NEDJELJA – 24. KROZ GODINU

7.30 + župna

9.30 + Skupnjak Ivan (Ludbreška)

11.00 + Križevo (kod križa u Cvjetnoj)

Susret ministranata - subota u 10.00!

Uzvišenje svetog Križa, 14. Rujna

Križ je mjesto Kristove pobjede. Na njemu je Božji Sin osudio »kneza ovoga svijeta« i razotkrio zloću grijeha. Sa svoga križa privukao je k sebi sve grešnike (Iv 12,32) i objavio ljubav Boga Oca koji ga je poslao. Izdišući na njemu prinosi žrtvu po kojoj je oduzeo grijeh svijeta i zahvalio svom Ocu sa svima koje spašava.

Dana 14. rujna 335. godine posvećena je bazilika Uskrsnuća, koju je sagradio car Konstantin blizu mjesta raspeća. Od 4. stoljeća kršćani Istoka svečano slave blagdan učast Spasiteljeva križa.

Križ je mjesto pobjede, a ne poraza. Križ je izvor života, a ne smrti. Križ nije samo simbol, sveti znak. Križ je život. Iz križa izvire život kako za Krista, tako i za svakog čovjeka. Križ postaje izvor najveće ljubavi, kad je iz ljubavi prihvaćen. Tada je to blagoslov za čovjeka i za svijet. Kad ga odbacujem i ne prihvaćam, satire me i nije blagoslov nego prokletstvo.

Urednik: Tin Jurak; Odgovara: Josip Hadrović, žpk.

rujan, 2013. Široke Ledine 4, Trnovec, web: www.zupa-trnovec.hr

e-mail: zupnilistic.trnovec@gmail.com, info@zupa-trnovec.hr

ŽUPA MAJKE BOŽJE SNJEŽNE - TRNOVEC

ŽUPNI LISTIĆ

Godina V.

broj 41 (250)

8. rujna 2013.

23. NEDJELJA KROZ GODINU

Poslanica sv. Pavla apostola Filemonu

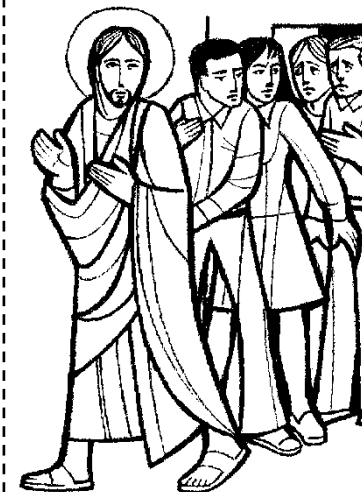
Flm 9b-10.12-17

Predragi!

Ja, Pavao, starac,
a sada i sužanj Krista Isusa,
molim te za svoje dijete
koje rodih u okovima, za Onezima.
Šaljem ti ga – njega, srce svoje.
Htjedoh ga zadržati kod sebe
da mi mjesto tebe posluži
u okovima evanđelja.

Ali ne htjedoh preko tvoje volje
da ne bi tvoja dobrota bila od nevolje,
nego od dobre volje.

Možda baš zato bi za čas odijeljen
da ga dobiješ zauvijek – ne kao roba,
nego više od roba, kao brata ljubljenoga,
osobito meni, a koliko više tebi,
i po tijelu i po Gospodinu.
Smatraš li me dakle drugom,
primi ga kao mene.

Pjesma prije evanđelja

Licem svojim
obasjaj slugu svoga
i nauči me
pravilima svojim.

IZVLAČENJE DOBRA IZ POGRJEŠAKA

Razlog zbog kojeg žalost i obeshrabrenje nisu dobri jest taj da ne treba uzeti previše tragično naše pogreške, jer Bog i iz njih može izvući korist.

No, naravno da se moramo boriti protiv grijeha i ispravljati naše slabosti. Bog odbacuje one koji su mlaki. Ništa ne može u toj mjeri ohladiti ljubav kao prihvaćanje osrednjosti, koja je u biti nedostatak pouzdanja u Boga i u njegovu sposobnost da nas posveti! Moramo isto tako, ako smo bili uzrokom nekog zla, pokušati ispraviti ga koliko god je to moguće. No, ne smijemo se previše žalostiti zbog naših pogrešaka jer je Bog, kad mu se vratimo skrušena srca, sposoban iz njih izvući neko dobro, ako ništa drugo onda barem naučiti nas rasti u poniznosti, uzdati se malo manje u naše vlastite snage i malo više u njega samoga.

Gospodin je tako milosrdan da okreće čak i naše pogreške na našu korist! Ruysbroek, flamanski mistik iz srednjeg vijeka, govori s tim u vezi: „Gospodin je u svojoj blagosti htio naše grijeha okrenuti protiv njih samih i u našu korist; našao je načina učiniti ih korisnima i pretvoriti ih u oruđe spasenja u našim rukama. Neka to nimalo ne smanji naš strah pred grijehom i našu žalost što smo sagriješili. Naši su grijesi za nas postali izvorom poniznosti.“

Dodajmo tim riječima još jednu: grijesi mogu postati i izvorom blagosti i milosrđa prema bližnjemu. Budući da ja sam tako lako padam, kako si mogu dopustiti da osuđujem svog brata? Zar da ne budem milosrdan prema njemu, kao što je Gospodin bio milosrdan prema meni?

Dakle, nakon grijeha, kakav god on bio, umjesto da ostanemo obeshrabreni i beskrajno zatvoreni u sebe same, prebirajući po sjećanju, moramo se odmah s povjerenjem vratiti Bogu i čak mu zahvaliti za dobro koje će njegovo milosrđe izvući iz te grješke!

Valja nam znati razlikovati između istinskog pokajanja, praćenog istinskom željom za popravljanjem, koje je uvijek blago, mirno i puno povjerenja, i lažnog pokajanja, griznje savjesti koja uznemiruje, obeshrabruje i paralizira. Zamjerke koje nam upućuje savjest nisu uvijek sve inspirirane Duhom Svetim! Neke dolaze od naše oholosti ili od demona, i valja nam ih znati prepoznati. Bitno mjerilo u razlučivanju duhova jest upravo mir. Osjećaji koji dolaze od Božjeg Duha, pa bili oni i snažni i duboki, uvijek su mirni.

Razumimo dobro jednu stvar: za osobu dobre volje, ono što je najgore u grijehu nije toliko pogreška sama po sebi, koliko malodušnost do koje ona dovodi. Tko padne i odmah ustane, nije mnogo izgubio, čak je i dobio rastući u poniznosti i u iskustvu milosrđa. Tko ostane tužan i malodušan izgubio je mnogo više. Znak duhovnog napretka nije toliko u tome da čovjek više ne pada, koliko u tome da postaje sposoban brzo se pridignuti od svojih padova.

preuzeto s bitno.net

IGRATI SE S BOGOM

Jednoga dana neki se čovjek zaustavi u dvorištu gdje su se igrala djeca. Čovjek počne izvoditi kolutove i niz drugih šala da bi ih zabavio. Majka jednoga od dječaka promatrala je to s prozora. Nakon nekog vremena siđe u dvorište i priđe sinu.

„Ah, ovaj je uistinu svet čovjek“, reče mu: „Sine moj, idi k njemu!“

Čovjek stavi ruku na dječakovo rame i upita: „Reci mi, što bi ti htio biti?“

„Ne znam“, odgovori dječak. „Što biste vi željeli da budem?“

„Ti meni trebaš reći što bi želio postati.“

„Ah, ja bih se najradije igrao.“

„Hoćeš li se onda igrati s Bogom?“

Dječak je bio zatečen i nije znao što da odgovori. Onda mu svetac reče: „Ako se budeš znao igrati s Bogom, naučit ćeš jednu od najljepših stvari na svijetu. Svi Boga doživljavaju tako ozbiljno da je postao smrtno dosadan. Igraj se s Bogom, sine. Boljeg suigrača od njega nećeš naći.“

Neki zakonoznanac promatrao je prizor mnoštva ljudi na tržnici koja se doimala poput mravinjaka. Iznenada mu se ukaže prorok Ilija. Zakonoznanac iskoristi priliku i zamoli proroka: „Prosvijetli moje neznanje: hoće li itko od ovih s tržnice ući u buduće kraljevstvo Božje?“

„Nitko, baš nitko!“ odgovori prorok mašući glavom.

U taj čas dođoše na tržnicu dva čovjeka. Počeli su izvoditi akrobacije, šale i ludorije da privuku ljude. Duskora ih okružiše djeca i odrasli, uživali su smijući se i plješćući.

Prorok Ilija poviče: „Ovi će sigurno ući u buduće kraljevstvo Božje!“

Zakonoznanac pođe onoj dvojici zabavljača:

„Što vi prodajete?“ upita.

Oni odgovoriše: „Iako nam je srce često tužno, mi svima nudimo radost života.“